

MATTHEA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Vrouwelijke vorm van Mattheus. Hebreeuwse naam: 'Geschenk van God'.

*

Mattheus, Apostel & Evangelist & Martelaar, Ethiopië(?); † ca 90.

Feest 21 september.

Mattheus was één van de twaalf apostelen die nog door Jezus zelf waren uitgekozen. Bij Markus en Lukas wordt hij Levi genoemd. Hij woonde in Kafarnaüm. Daar was hij tollenaar. Dat betekende dat hij als jood in dienst van de Romeinse bezetters belastinggeld opeiste van zijn eigen volksgenoten. Vaak staken dergelijke mensen een flink deel ook nog in hun eigen zak, beschermd door de Romeinen. In het evangelie staan ze niet hoog aangeschreven: meestal worden ze in één adem genoemd met zondaars. Toch laat Jezus zijn oog op hem vallen als Hij hem aan zijn geldtafeltje passeert en zegt tegen hem: "Kom, volg mij." En hij stond op en volgde Hem. Sindsdien horen we niets meer over hem in de bijbel.

Volgens de oudste verhalen is hij de schrijver van het eerste evangelie. Hij zou na Pinksteren naar Ethiopië gegaan zijn om daar het evangelie te brengen. Hij werd daar voor het altaar gedood met een zwaard of hellebaard. Maar er is ook een andere legende, die overigens ook van Matthias wordt verteld

Na de Hemelvaart van de Heer ging Andreas preken in Scythië en Mattheus in Ethiopië. Maar de Ethiopiërs rukten Mattheus de ogen uit, sloegen hem in de boeien en wierpen hem in de gevangenis met de bedoeling om hem binnen een paar dagen ter dood te brengen. Nu verscheen een engel aan Andreas en droeg hem op naar Mattheus in Ethiopië te gaan. Maar sint Andreas antwoordde dat hij de weg niet wist. De engel gebood hem naar de kust te gaan en daar het eerste het beste schip te pakken dat hij zou tegenkomen. Dat deed Andreas. De boot bracht hem dankzij een gunstige wind regelrecht tot bij de stad waar Mattheus zich bevond. Onder de hoede van de engel wist Andreas tot bij de evangelist in de gevangenis door te dringen. Toen hij Mattheus in zijn toestand zag, kon hij zich bevond, kon hij zijn tranen niet bedwingen. En zo verrichtte hij zijn gebed. De Heer verhoorde hem en gaf het gezichtsvermogen aan Mattheus terug. Mattheus verliet nu de gevangenis en begaf zich naar Antiochië, terwijl Andreas in Ethiopië bleef. Maar toen de mensen daar in de gaten kregen dat hij zijn vriend had weten te bevrijden, werden ze woedend; ze maakten zich van hem meester, en sleepten hem met geboeide handen door de hele stad. Zijn bloed liet een breed spoor achter. Maar temidden van dat alles hield Andreas niet op voor zijn vervolgers te bidden. Met als gevolg dat hij ze uiteindelijk tot bekering wist te brengen. Toen dat was gebeurd, begaf hij zich naar Griekenland.

Zijn stoffelijk overschot zou in de eeuwen daarna naar de Italiaanse plaats Salerno zijn overgebracht.

*

Temidden van de apostelen wordt hij afgebeeld met een zwaard of hellebaard (zijn martelwerktuig) of met een geldbuidel (verwijzing naar zijn oude beroep). Wordt hij afgebeeld als evangelist, dan heeft hij vaak een gevleugelde mens of engel bij zich in de buurt.

Hij is patroon van douaniers en belastingambtenaren.

*

Mâthie (ook Mastidia of Mathie) van Troyes, Frankrijk; maagd? & martelares?; † vroege middeleeuwen. Feest (6 & 7 mei).

Zij wordt vereerd in de Franse stad Troyes, maar meer dan haar naam is er van haar niet overgebleven. Er is een verhaal dat vertelt dat zij een rijke vrouw was die onderdak verschaftte aan de eerste geloofsverkondigers Potentianus en Serotinus? Of was zij toch veeleer het hulpje van een bakker die elke dag brood aan de armen uitdeelde?

In ieder geval is er een legende die vertelt dat haar baas zich steeds meer ergerde aan haar heiligheid. Uiteindelijk nam hij de proef op de som en wierp haar een aantal gloeiende kolen in de schoot om te zien wat er gebeurde. Voor zijn ogen veranderden ze in geurige rode rozen.

Bij verbouwingwerkzaamheden aan de kathedraal in 980 trof men onder de daar bijgezette sarcofagen van de bisschoppen een volkomen gaaf bewaard lichaam aan van een meisje dat eeuwen geleden begraven moest zijn in een paars doodskleed, de kleur van de martelaressen. Toen men in 1606 het lijk nog eens opgroef, ontdekte men ook sporen die erop wezen dat ze door onthoofding om het leven was gekomen. Deze relikwijn nam een grote plaats in bij de devotie van het volk. Elke jaar werd ze op 6 mei of de daarop volgende zondag op het hoofdaltaar ter verering uitgesteld tot de Revolutie daar op 9 januari 1794 voorgoed een eind aan maakte.